

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1351 usque ad annum 1414

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1768

VD18 90118278

§. 55. Lollardorum motus in Anglia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66293](#)

Sæcul. XV.
A. C. 1413.

S. LV.

Lollardorum motus in Anglia.

Rex Angliæ Henricus IV 20 Martii anno 1413 decepsit, postquam regnaverat annos tredecim ac dimidium. Successit illi suus filius natu major Henricus V. Per id tempus Lollardi seu Wycliffistæ Londinenſium templorum portis affixere schedas, quibus denunciabant, se centies mille numero paratos esse ad insurgendum in omnes alienos a secta sua. Præerat illis Vir nobilis Joannes Oldcastelius Regi charus ob bellicam virtutem suam, sed suspectus ob ardens hæreſeos studium. Cum Thomas Arantinius Archiepiscopus Cantuariensis tunc Londini conventum Cleri fecisset, Oldcastelius, ut compertum est, suæ sectæ homines emiserat, qui episcopis invitis, & contra interdictionem concilii provincialis conciones haberent, præsertim in diocesibus Londinensi, Rutupina, & Herefordiana: interfuerat illorum sermonibus: ac eos, qui se his opponere per minas vindictæ Magistratum volebant, cohibuerat, inter errores alios contendens, nec Archiepiscopo, nec Suffraganeis ejus fuisse potestatem edendi talem interdictionem. Archiepiscopus post expectationem longam, & Regis autoritatem incassum adhi-

Walsing.
p. 574.
Conc. to. II.
p. 2323.

adhibitam Oldcastelium in jus vocavit, ut ^{Sæcul. XV.}
11 Septembris per se ipsum adesset. A. C. 1413.
 Tantum aberat, ut se fisteret, ut etiam se
 muniret in castro, quod incolebat. Con-
 tumacem proin, & anathemate devin-
 ctum declaravit Thomas, ac denuo cita-
 vit in vigesimum tertium ejusdem men-
 sis. Quo die cum Richardo Londini, ac
 Henrico Vintonii Episcopis in Londinensi
 ad S. Paulum Senaculo sessionem habens
 adduci ad se jussit Oldcastelium captum
 paulo ante, ac in turrim Londinensem
 missum.

Exponebat ei, quomodo cum ipso
 egisset, & absolutionem ab anathemate
 humaniter offerebat. At eques eam
 poscere recusabat, adjungens, se libenter
 ipsi lecturum suam fidei professionem. Si-
 mul depromptam e sinu suo papyrus
 denticulatam legit, & tradidit Archiepis-
 copo. Qui ad eum, Domine Joannes,
 inquiebat: charta hæc continet multa
 dogmata catholica. Sed hodie accitus
 huc es, ut respondeas de propositionibus
 aliis errorem, ac hæresim redolentibus.
 Quæro, an sacramentum altaris sub spe-
 ciebus consecrati panis manere, ac Sa-
 cramentum pœnitentiæ necessarium esse
 credas. Eques negabat se velle mentem
 suam explicare aliter, quam per chartam
 suam. Archiepiscopus eum commis-
 sione

Yy 4 rans

Sæcul. XV.
A. C. 1472

rans, Cave, ajebat, ne, si clare non respondeas, te declaremus hæreticum. At ille non dignabatur istum alio responso.

Tum Archiepiscopus affirmabat cuius Catholico credenda esse, quæ Romaña Ecclesia decidisset secundum authoritatem SS. Augustini, Hieronymi, cætorumque Patrum. Joannes reponebat se velle credere omnia, quæ sancta Ecclesia decidisset. Nolebat autem afferere, Papam, Cardinales, ac Episcopos habere protestatem faciendi tales decisiones. Itaque Archiepiscopus meliora sperans eum orabat, ut proximo die lunæ clara, plenaque responsa redderet.

Ilo die, qui erat 25 Septembris, captivus iterum productus est ad Thomam Archiepiscopum Cantuariensem, Londinique, Vintonii, ac Benedictum Bangertii in Wallia Episcopos. Thomas illum rursus suaviter monebat, ut postularet absolutionem ab anathemate: sed Joannes asseverabat, se absolutionem non petiturum, nisi a solo Deo. Archiepiscopus primum quærebat de Sacramento Eucharistiae. Oldcastelius respondebat: Quemadmodum Christus agens in terra habebat naturas Divinam, humanamque, sed Divinam invisibilem, ac tectam sub humana visibili: ita Sacmentum altaris est ve-

rum

rum corpus, verusque panis; quem cer-
nimis: tametsi non vi lemimus Christi cor-
pus sub illo absconditum. Sæcul. XV.
A. C. 1413.

Hujus Sacramenti fidem comprehensam scripto, quod Archiepiscopus ei miserrat, liquido negabat, afferens hanc decisionem sacris litteris esse contrariam, factamque, postquam Ecclesia fuisse dota-
ta, & infecta veneno. Volebat dicere, Ecclesiam fuisse corruptam post donationem Constantini, & adeptionem bonorum temporalium. Idem perhibebat de Sacramento poenitentiae, affirmans, hominem gravis peccati reum, a quo ipse non se posset erigere, acturum bene, si Sacerdotem prudentem, probumque consuleret; sed ad salutem non esse opus, ut illud suo Parocho, vel alii Sacerdoti confiteatur; solum animi dolorem de offensa Dei super omnia dilecti sufficere. Crucem vero neutiquam, sed Christi corpus, si ei affixum es-
set, adorandum dicebat.

De potestate clavium loquens Papam
Antichristi caput, Episcopos ejus membra,
Fratres Mendicantes ejusdem caudam ef-
se ajebat; nec illos mereri obedientiam,
nisi quatenus Christum, Sanctumque Pe-
trum in moribus & vitae ratione imita-
rentur. Tum extendens manus conten-
ta voce ad præfentes alios, qui me judi-

Yy 5 cant

Sæcul. XV. cant, inquietabat, & qui damnare me vo-
 A. C. 1413. lunt, vos cunctos, seque ipsos decipiunt:
 vos ducent ad inferos, nisi ab eis caveritis.
 Etiam tum conatus saniora homini per-
 suadere Thomas Archiepiscopus tandem
 pronunciavit sententiam, & Joannem Old-
 castelium declaravit hæreticum, Ecclesia
 extorrem, ac profano relicturno foro.

Postea Regem cuncta edocuit, oravit-
 que, ut quadraginta dierum spatum foni-
 daret, intra quod eum pœnitentiam subi-
 ret. Annuit Rex, ac Equitem in turrim
 Londinensem remisit. Sed antequam id
 tempus effluxit, elapsus e carcere, ac li-
 bertati redditus, nihil nisi vindictam cogi-
 tabat. Missis proin secreto litteris convo-
 cavit tam Nobiles, quam plebejos suarum
 partium: quæ res ineunte anno proximo
 apertam seditionem commovit.

§. LVI.

*Joannes cognomine Parvus Parisii
 condemnatur.*

Parisiis sub finem anni 1413 Episcopus,
 Monstrel. I. & Inquisitor Fidei Doctores plurimos
 vol. c. 113. congregarunt, ut ferrent judicium de qui-
 fol. 181. busdam propositionibus, quas Doctor Jo-
 Sup. §. 6. annes Parvus anno 1409 fecerat, defen-
 dens Burgundiae Ducem necati Aureliæ
 Ducis